

Jeg ser i virkeligheden det her som et forsøg på at vanskeliggøre den proces, der skal sættes i gang, for at Danmark kan få en så stærk forhandlingsposition som overhovedet muligt op til regeringskonferencen. Udenrigsministeren har jo været inde på alt det, der er sat i gang, som man afventer, og som partierne så får meldinger om på et givet tidspunkt, og så kan vi – partierne imellem – sætte os sammen, og vi kan også tage en debat i Folketinget om, hvad der skal være det endelige resultat i form af et memorandum.

Men jeg ser altså det her mere som et forsøg fra Enhedslisten på at kaste grus i maskineriet, og jeg må så konstatere, at Fremskridtspartiet har valgt den linje, at det vil støtte Enhedslisten i den politik. Jeg synes, det er sørgeligt, for jeg husker også, at Fremskridtspartiet for nogle år siden var stærkt tilhængere af, at man skulle have en positiv holdning til EU-samarbejdet, og man skulle påvirke det i den rigtige retning. Men jeg oplever det nu, som om Fremskridtspartiet har fundet sammen med Enhedslisten for at prøve på at forhindre Danmark i at føre en aktiv EU-politik. Det er sørgeligt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at ønske hr. Kent Kirk til lykke. Til lykke med, at VKZ ikke fik flertal ved sidste valg, for det kunne jo godt have givet nogle problemer, kan man forstå, for hvordan skulle en regerings parlamentariske grundlag have arbejdet sammen med Enhedslisten, samtidig med at det var en VK-regering? Så til lykke til hr. Kent Kirk med, at han ikke kom i den situation.

Derudover vil jeg så godt sige, at jeg normalt har meget stor respekt for Enhedslistens forslag og synes også, de er både logiske og gennearbejdede; men der er altså sket et kiks her.

Hr. Kent Kirk gik op og talte for, ligesom CD i øvrigt mener, at man bør lave en form for dobbeltafstemning, således at man i Ministerrådet både kigger på antallet af stemmer, og at de samtidig skal udgøre et flertal af befolkningerne. Hr. Keld Albrechtsen meldte så, at det synspunkt jo var så positivt i forhold til Enhedslistens forslag, at hr. Kent Kirk burde kunne støtte beslutningsforslaget.

Nu står der jo faktisk det modsatte i beslutningsforslaget. Beslutningsforslag nr. B 41, punkt C, siger, at der ikke må indføres afstemningsregler, som bygger på landenes folketal.

Jeg vil da gerne spørge, hvordan i alverden man vil gennemføre en dobbeltafstemningsprocedure, der indebærer, at et flertal af landenes befolkninger ikke må være imod et forslag, samtidig med at Enhedslisten nu med højt løftet fane siger, at man ikke må indføre afstemningsregler, der bygger på landenes folketal. Det er da et kiks. Det er da det modsatte. Hvis vi vedtog det beslutningsforslag, ville hr. Kent Kirk og jeg ikke kunne få vores vilje.

Jeg vil da gerne høre, om det er mig, der har misforstået et og andet, men det er faktisk det, der står i beslutningsforslaget. Det ligner normalt ikke Enhedslisten at lave den slags fadæser, som jeg opfatter det her som efter det, hr. Keld Albrechtsen har sagt i dag.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg synes, hr. Kent Kirk tidligere holdt et kort indlæg heroppefra, som på mange måder i sin substans var logisk, men hr. Kent Kirk røg over til noget helt andet, da han så skulle afslutte sit indlæg, nemlig med udtalelsen om, at Fremskridtspartiet jo tidligere havde en positiv holdning til EU-samarbejdet, men nu kan jeg forstå, sagde hr. Kent Kirk, at nu skulle det åbenbart være anderledes.

Må jeg godt spørge hr. Kent Kirk, om Det Konservative Folkeparti virkelig mener, at det, at Fremskridtspartiet går ind i en debat om, hvorvidt man skal sikre de små EU-landes rettigheder, det, at Fremskridtspartiet går ind i en debat om, hvorvidt Europa-Parlamentets beføjelser skal begrænses ud fra de synspunkter, vi nu engang har, har noget som helst at gøre med, om man er positiv over for EU-samarbejdet?

Selvfølgelig har det ikke det. Hvis ikke det kan lade sig gøre, hvis det stadig væk er sådan her i Danmark, at vi ikke må diskutere visse emner inden for EU-samarbejdet, for så bliver man pr. definition udskreget som én, der er modstander af EU-samarbejdet, så kommer vi jo ikke et skridt videre.

Det, der var fejlen op til folkeafstemningen om Maastricht-Traktaten – det tror jeg de fleste partier har erkendt i den forbindelse – var jo netop, at der var for lidt folkelig debat om substansspørgsmålene, om indholdet i EU-samarbejdet, og at vi skulle have en mere indgående løbende debat om de spørgsmål, som optager folk, og som rører sig i EU-samarbejdet, for at sikre den forståelse, der skulle være for EU-samarbejdet.